

மகாமகோபாத்தியாயர்
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம்,
சென்னை - 600090.

சிவமயம்.

தருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்ணெய்க்கலம்பகம்.

திருவெண்ணெய் நல்லூர் பஞ்சலட்சண சரபம்

இராஜப்பநாவல ரவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

இந்தூலாசிரியரின் பிரதம மாணக்கரான

தி. ந. சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டதை

ஷெயாரின் மாணக்கரும்

திருவெண்ணெய் நல்லூர் கம்பர் கலாமிர்த சங்க

அங்கத்தினரு னொருவருமான

தி. வடிவேலுமுதலியாரவர்களால்,

கிச்சினர் அச்சியந்திர சாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சாற்றுக்கவிகள்.

இந்நூலாசிரியரின் பிரதமமாணுக்கரான
தி. ந. சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்களால்
இயற்றப்பட்டது.

பன்னிருசீர் கழநேடி லாசிரிய விருத்தம்.

சீர்கொண்ட பூம்பொழில் செறிந்தவளை தவழ்பண்ணை
செந்நெல்கன் னற்பொலிந்த
செல்வதிரு வெண்ணெய்மா நகரிற் சிறந் திலுரு
திருவருட் டிறைதளிக்கண்
ஏர்கொண்ட பக்தர்க ளிடத்து பித்தேகொண்
டிலங்குமங் களவல்லிதன்
னிடமாக மேவுகிரு பாபுர் சர்ச்சரோ
ருகமல ரிணைத்தாளுழிப்
பேர்கொண்ட நவரச வலங்கார மாகவொரு
போகுபதி னெட்டுறுப்பும்
பிறங்குறு கலம்பக மலங்கலை யணிந்துமேற்
பேரின்ப கதிவேட்டுறும்
நார்கொண்ட வத்தலத் துறைவர்கவி வாணர்க
ணயந்தநாற் கவிசிரேட்ட
நம்பனடி மறவாத நற்றமிழ்க் கடலிரா
சப்பநா வலரத்தினமே.

கலித் துறை,

புண்ணியர்மீது வன்றொண்டர் பிரான்றமிழ் பூத்ததற்கு
பண்ணிய லுதிய மேபெறவேட்டுப் பனுவறருந்
திண்ணிய செந்தமிழ் தேமாலைசாத்தி யத்தீர்த்தனடி
நண்ணிய வெண்ணெய் நகர்வாழிராசப்ப நாவலனே.

சாற்றுக்கவிகள்.

திருவெண்ணைய் நல்லூர்

ஸ்ரீ ஸ்ரீ. தி. ந. சுப்பிரமணிய முதலியா ரவர்களின்

மாணுக்கரிலொருவரான

தி. ரா. நரசிம்ம பாகுவதரவர்களா லியற்றிய

பஃறெடை கொச்சகக்கல்ப்பா.

பனிரெண்டடியால் வந்தது

நீர்குழு முவருடுத்த நிலமடந்தைக் கெழிலொழுகும்

சீர்குழும் வதனமெனத் திகழ்பாத சுண்டமிதின்

தக்கவள நடுநாட்டின் தைகழைகொளு மருதநிழல்

தெக்கிண்பெண் ணருவியிடைத் தெரிநிலேகோ புரமதிளார்

அத்தனன்னாட் டீதுகொண்ட வருட்டுஹையாம் வெண்ணைய்நல்லூர்

பித்தனுறை யகலிடத்தைப் பெற்றபிரா னற்றவமே

பல்லுயிரும் பலவுலகும் பயிலுமொழித் தமிழ்வேதச்

சொல்லுணர்ந்து யிறைவனுக்கே சொற்றனனிக் கலம்பகமே

நாவலூர் புராணமுன னனின்றபெருங் கவிவாணன்

சேவலான் றிருவடியைச் சிந்திக்கும் நெஞ்சுடையான்

செங்குந்தக் குலம்விளங்கச் செய்தவனே திருவருளா

லெங்குந்தன் புகழிலங்கு மிராசப்ப நாவலனே.

அறுகோசிரியப்பா.

பூமகிழப் பொலிந்திலங்கும் புகழினிய தமிழ்வேதம்

போற்றும் யாண்டும்

நாபகிழத் தந்தருள்வா னிராசப்ப நாவலன்செய்

நக்கன் சீர்சால்

சேமமுடைத் திருவெண்ணைய்க் கலம்பகத்தாற் றெளிந்துய்யச்

செவ்வை யாகப்

பாமருவும் நாவுடையான் வடிவேல னச்சிட்டுப்

பதிப்பித் தானே.

ஸ்ரீலக்ஷ்மி தி. ந. சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்களின் மாணுக்கரும்
கம்பர் கலாயிர்த சங்க அங்கத்தினரு ளொருவருமான
தி. வடிவேலு முதலியாராலியற்றப்பட்டது.

அறுசீர் விருத்தம்

திருமாதறு வெண்ணெய் வளம் பதியே
திகழ்மாதொரு பாக மமைத்தபிரா
னொருகான்மண டாலை தவிர்த்திவொ
னுளமேமகிழ் வெய்த கலம்பகமாய்
தரு நாவல ராஜ னெனும்பெயரே
தருமேதினி மீதனி மாதிடவா
னுரைவாசக மோதிய போதகர்தா
முறுவார் கணன் மேலுறு போகமதே.

திருவெண்ணெய் நல்லூர்.

போர்டு எலிமெண்டரி பாடசாலை உதவி உபாத்தியாயர்
தி. அ. பொன்னரங்கம் பிள்ளை அவர்களால்
இயற்றப்பட்டது.

பன்னிருசீர் கழ்நேடிலாசிரிய விருத்தம்.

தூயகயி லாயத்து கிருமித்த படிநாவ ரென்னகரில் வந்துதித்த
சுந்தரத்தனைத்ததெத் தாட்கொண்ட வெண்ணெய்த் துலங்கருட்டுறையில்வாச
நேயமுறு மங்களாம் பிசைபிடப் பாகத்து நேசன் கிருபாபுரீசன்
நீதமா மலரடியின் மீதிற்றொழும்புபுரி நெடியவந் நகரலோங்கும்
மேயசெங் குந்தமா பிற்றிலக மாய்வந்த வித்துவசிரோ மணியணி
விண்ணவ ருந்தமிர்த மென்னநவ ரசவணி விளங்கிய தமிழ்ப்பூமலர்
ஆயது தொடுத்துக் கலம்பகப் பிரபந்த மையனுக் கணிமாலையின்
அரும்பொருளிலக்கியவிலக்கணக் கவிபிராசப்பநாவலர்களரசே.

சாற்றுக்கவிகள்,

திருவெண்ணெய்நல்லூர்

தி. ல. சடாக்ஷரவேலு முதலியார் கொடுத்த

சாற்றுக்கவி.

பன்னிருசீர் கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சீர்மேவு திருமுனைப் பாடிநன் னாட்டிற்
சிறந்ததென் பெண்ணை தென்பால்
செல்வந் திரண்டதிரு வெண்ணெயம் பதியருட்
டிகழுங் கிருபாபுரீசர்
கார்மேவு கற்பகக் கரவின்மலர் மாலைகக
னப்புலவர் வாரி சொரியும்
கமலவிரு பதமலரி நிகரில்சுந் தார்சொலும்
கவிமாலை சூடி நின்ற
தார்மேவு மவ்வந்தி வண்ணர்மேற் பாமாலை
தான்பாட வேறினைந்து
தவமிகச் செய்துசெந் தமிழிலக் கணவிலக்
கியசலதி துருவியமுதம்
நார்மேவு வெண்ணெய்க் கலம்பக மெனப்பெயர்
நவின் றுதிரு வடிசாத்திய
ஞானசெங் குந்தமா பிற்றிலக மானகவி
ராசப்ப நாவலோனே.

உ.

சிவமயம்.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

திரு வெண்ணெய்க் கலம்பகம்.

காப்பு.

நேரிசை வேண்பா.

திருவெண்ணெய் நல்லூர்ச் சிவபெருமான் சீர்த்தி
மருவுங் கலம்பகப்பா மாலை—யுரைசெயவே
நல்லாவி நாயகனை நால்வா யொருமுக்கட்
பொல்லாவி நாயகனைப் போற்று.

நால்வர் துதி.

கட்டளைக் கலித்துறை.

தென்னவன் கூனிமிர்த்தோன் கற்புணைகொடு சிந்துவந்த
மன்னவன் றாது விழிவாட்பாவை மனைக்கனைத்து
முன்னவன் செல்லப் பணித் தோன் றிருமுறை யாஞ்சுருதி
சொன்னவன் பாதங்க ளெஞ்ஞான்றுஞ் சென்னியிற் குடுதுமே.

மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

இஃதெட்டடித்தரவு. க.

பொன்பூத்த பங்கயக்கட் புங்கவனும் பங்கயனும்
மின்பூத்த வச்சிரக்கை வேந்தனுந்தா டொழுதேத்தக்
கந்திருவ ரிசைபாடக் கடவுளர்பூ மழைபொழிய
அந்தரதுந் துமிழுழங்க வரம்பையர்க ணடம்புரிய
முனிவரர கரவென்ன மூதுணர்ந்தோர் சிவசிவென
அனவரத மெதிர்நின்றங் கருணந்தி விடைகொடுப்பக்
கரும்பமுத மொழிவிழிவேற் காதலுமை யிடமிலங்க
விரும்புலகுக் கருள்புரிவான் வெண்ணெய்நல்லூ ரினிதமர்ந்தோய்.

இவை ஈரடித்தாழிசைகள். கூ.

ஆதிநடு வந்தமிலா வத்தனே நின்கமல
பாதமுற வேதமுடி பண்டுசுவஞ் செய்தனவோ

அ

திரு வெண்ணெய்க் கலம்பகம்.

எப்பொருளா முன்னுகிணு மப்பொருளாய் வந்தருளு
மெய்ப்பொருளே நிற்குறித்து விரும்பிலரு முளரோவால் உ.
சங்கையறு தத்துவங்க டமைக்கடந்த தற்பாரீ
யைங்கடவு ளாயயர்த்தி லைந்தொழினு மியலாவே. ட.
சராசரங்க ணீயொருகாற் றழல்படுத்துந் திருநீறு
பராபரின் னவயவற்றுட் பாலமிடற் காற்றுவால் ச.
கண்டகவன் னெஞ்சர்க்குக் காண்பரிதா யன்புமிருந்
தொண்டருள முன்னுமுனந் தோன்றுவரின் னியலாமே டு.
பணியரையன் பணியாகிப் பயின்றுமுன்றன் செயலறியா
தெணியினுநெட் பியிர்க்குமெனி னேழையேன் சொலற்பாற்றே சு.

இவை ஈரடி அரக்கங்கள். ச.

சனகனை முதலிய தவமுனி வரருடை
மனவிரு ளிரி தர மறைமுடி வருளினை ச.
அலைகட னிலமுத லைசவுற முனிவொடு
மலையென வருபெரு மதகரி யுரியினை உ.
அரிமுத லமரரு னடிமலர் கதியென
விளிகட லிடையெழு விடதுகர் மிடறினை டு.
தறுகண சுரனணி தசமணி மகுடமு
நெறுநெறு வெனநிறு வியவடி விரலினை ச.

இவை பெயர்த்தும் ஈரடித் தாழிசைகள். ச.

பூருவமா முயிர்களைமெய்ப் புருத்ததொறு மயக்கியரீ
தாருகா வனமடவார் தமைமயக்கல் வியப்பன்றே க.
சரபவரு வெடுத்துடல்கூர் தமனியனா ருயிர்கவர்த்த
நாமடங்கன் மருடவிர்த்த நாயகரின் புகழாமே உ.
கிரிவரிவிற்பணிகயிறு கிளரரி யத்திரமிருந்துந்
திரிபுரங்க ளொரித்ததுநின் சிறுநகையி னியல்பன்றே டு.
இருமூன்று சமையருமெம் மிறைவெனென வாதாட
மருவினைநீ காளியொடு வாதாடி நின்றனையே ச.

இவை நாற்சீர் ஓரடி அம்போதரங்கம். உ.

அருவமு முருவமு மறமும் பாவமும்
பெருமையுஞ் சிறுமையும் பிறழ்ந்து நின்றனை க.

பண்ணுறு வேதமும் பயனுமா யஃ
தெண்ணுறு மறிவுமா யியைந்து நின்றனை.

உ

இவை முச்சீர் ஓரடி அம்போ தரங்கம். ச.

செயமத நெரிய விழித்த னை
சிறுவிதி மகம தழித்த னை
முயலகன் முதுகு தெழித்தனை
முளரியனெருக மொழித்தனை

இவை இருசீர் ஓரடி அம்போதரங்கம். அ.

மற லுதைத்த னை
அற னிதத்த னை
மதி பரித்த னை
நதி தரித்த னை
மறி யுகந்த னை
பொறி யிகந்தனை
மரு மெந்த னை
அருள் சிறந்தனை.

எனவாங்கு இது தனிச்சோல்.

இஃது பதினாறடி நேரிசையாசிரிய சரிதகம்.

நாவலா ஞாநன்மண மியற்றுங்
காவணத் திடையிற் காண்குனர் வியப்ப
அந்தணர் வடிவ மாயவ ணைய்திச்
சுந்தர னெனது தொண்டெனன் றுரைத்துப்
பொய்ம்முறி காட்டிப் புகர ரவைக்கண்
மெய்ம்மையின் வென்று விழைமணந் தவிர்த்து
மருட்டுறை புகரது வலியவாட் கொண்ட
அருட்டுறை நாத வமல வேதாந்த
நித்தி யானந்த நிறைபரம் பொருளே
பத்தியிற் பணிவார் பவப்பிணி மருந்தே
தன்னே ரில்லாச் சதாசிவ மூர்த்தி
நின்மாட் டொன்றே நிகழ்த்துவன் மறுக்கே
லெச்சன னங்கள் யாண்டியாண் டெடுப்பினும்
இச்சிவ சமயத் தெய்திய தொண்டர்

அவைபி னாளு மன்புற

நவைதி ரறிவு நல்கு தி யெனக்கே.

நேரிசை வெண்பா.

சேழ்கிளர்தா னேத்திரரைக் கேடி லுவ கைக்குள்
வாழ்விக்கும் வெண்ணெய் வளம்பதியான்—சூழ்தடக்கண்
ஆரமணி யத்தரிக்கு மார்கலிகஞ் சண்டசிவன்
ஆரமணி யத்த னருள்.

2.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அருளாழி வெண்ணெய்நல்லூரண்ண லாறங்க வாரணத்தின்
பொருளாழி யச்சு தற்கீந்த முன்னோன் முனம் புங்கவர்க்கா
யிருளாழி நஞ்சண்ட வெம்பெருமான் கழ லேத்தி வையத்
தருளாழி போன்று வருசனனங் கடந் துய்ம்மின்களே.

3.

அறுசீர்க்கழி நேடிலாசிரிய விருத்தம்.

மின்னைய மடந்தையரை விரும்பியுள்ள காலமெலாம் வீணிற் போக்கி
கொன்னுதிவே லியமனெ திர் குழையவுறை வான்மனமே கூறக் கேண்மோ
பொன்னலிர் சடாமெளலி வெண்ணெய்கல்லூ ருறைகிருபா புரி மயேசன்
தன்னிருதான் விரும்புதியக் காலனிந்தண் ளெய்குழைதல் சரத மாமால்.

4.

எழுசீர்க்கழி நேடிலாசிரிய விருத்தம்.

சரதங் கருதிய பயனன் கடைகுவர் சமையந் தொறுமுறை தனிநாதன்
வாதன் மலைமக ண்கிலம் புனைய வரையன் கருணைசெய் மணிகண்டன்
இரதங்கரிபரி றிறைவெண்ணெயிலுறை யிறைவன்கார்தொழ வெழின்மன்றுள்
பாசம் புரிமணி திகழும் கழலணி பதமன் பொடுபணி பவர்மாதோ.

5.

எண்சீர்க்கழி நேடிலாசிரிய விருத்தம்.

பவளங் திகழ்செஞ் சடையன் விடையன் பகவன் நிரியம் பகனைம் முகவன்
திவளங் குழையன் காமன் னுழையன் திருவெண்ணெயான் பதமுன் னுதிபந்
தவளந் தனமைய் குழல்கந் தரந் தனமென் னடையம் பலர்கண் ணிடைவருந்
சிவளந் தருமென் றெடுடையென் றறையந் திறமென்னருளந்தெளிவன் மனமே.

அறுசீர்க்கழி நேடிலாசிரிய விருத்தம்.

மனங்கனிய வருள்புரியும் வெண்ணெய்நக ரண்ணல் திரிமடந்தை பாகன்
முனங்குழையின் மதனையெரித் தவனிருவர் கணவனென் மொழிசிலாய் சந்
தனங்கலவை யென முலையிற் றழற்குழம்பப் பியசகியான் சகிக் கொணுத
அனங்கனிக வவற்குரைத்தி டென்னினின்பே ரெனக்குரைத்தாயருளன்பாமே

இதுவுமது.

அன்பொடக மிகவுருகி யரியதவம் புரிந்திறைவற் கடிமையாதல்
என்றியம்புஞ் சுருதிமொழி யென்பார ரூரன்மண மியற்றுங் காலே
வன்புவழங் குறைத்தடிமை கொண்டதிரு வெண்ணெய்கல்லூர் மங்கை பாசன்
றன்கருணை யின்பெருமை யாரணமுஞ் சொலற்பாற்றே சகத்து னோரே. அ

கலிவண்ணத்துறை.

சகமுறு சன்னமு தவுயிரு வினையலை தனின்முழ்கி
இகபர முணரறி விலிநின் தடியெண லெதுநாளோ
நிகரறு முனிவர ராகர வெனுமொலி நிறைவெண்ணெய்
நகரினு மருமறை முடிமிசை யினுநனு கியதேவே. க

பதினாந்து சீர்க்கழநேடி லாசிய விநத்தம்.

தே வர்யா மெனச் சிறந்த தேவருந் தொழப் பெறுந்
தேவ கிண்ணை யன்றி வேறு தேவர் கண்டி லேமரைப்
பூ வயன் சிங் கரம் பொலிந்ததுன் சரண்க ணோர்
புண்ட ரீக நாபன் கண் பொலிந்ததாத லிற் செழுங்
கா வணிந்த வெண்ணெ யம் பதிக் கருத்த னேவிடங்
கண்ட மட்டு முண்ட ரீல கண்டதொண்ட ரென்பொருள்
ஆ வலுற் றளிக்கு மெங்க ளத்தனே வினைக் கட
லாழ்த் திடா தருட் கடற்கு ளாழ்த்தினுய்வ னளியனே. ம

[புயவதப்பு - ஆசிரியவண்ண விநத்தம்.]

இது முதலடி.

அளிகளுமு வெழுநறவ மளவுபரி மளவிதழி
யணியலொடு மணிவலய மிலகச் சமந்தன
அரியவினை யிருளகல வுசுதகிவ கதியினுற
வருளுமிய லணிகிலவு திருநீ றணிந்தன
அடிமலரி னிதயமல ரிடுமடியர் கருது பொரு
ளதுதருவ லெனமிகவு மருளோ டழைப்பன
அரிபிரம னமரரிட ருறுபொழுது ஸிமலநின்
தடியிணைக டிணையெனுமு னபயங் கொடுப்பன.

இது இரண்டாமடி.

தனிரணைய வடிவவுமை யிடைமெலிய வளருமிரு
தளவட முலவுமுலை பொருதக் குழைந்தன
தடமுமதி லெரியமுனி வொடுககன முகடுதொடு
தமனிய நெடுங்குவடை சிலையா வளைத்தன

திருவெண்ணெய்க்கலம்பகம்.

சலசமல ரிடையினுந் தரிசுருகி மொழியுமொரு
தலையென னுதியுகிற் பற்றிச் சிதைத்தன
தனயனெனு மினியசர வணபவனை யிதயமகிழ்
தழையவரு கெனமடியி னிடையே யிருத்தின.

இது மூன்றாமடி.

நளினனித மொருநயன மடியினிடு மரியினுள
நனிமகிழ வொளிதிகிரி தனைமுற் கொடுத்தன
நலநயமி லடையிரு டிகளுடைய மகமெழுசி
னமுமதழு மிகுபெரிய விபமா வுரித்தன
நயனமணி பொடியணியு மறிஞ்சுக முருகவெழி
னடனமிடு பொழுதினயி நயமுற் றிருந்தன.
நனியழகு பெறுபெயரி னனையடிமை யெனமறைபி
னசைகொளவரவையினிடை முறிக்கொண்டளித்தன

இது நான்காமடி.

ஒளியுமிழ மணிமவுளி யணியுமிமை யனரிறைவ
னுதலியனி சயனொடெதிர் மற்போர் புரிந்தன
உணரவரு மறைமுடிவி தெனவுசித மதுரமிக
வொழுதுவடி யவருரைசெய் பதிகம் புனைந்தன
உத்தியொலி யிஃதெனவு முழுநரொலி யிஃதெனவு
முணரவறு பழனமுறு வெண்ணெய்த் தலத்திடை
உருவமுட னருவமுரு வருவமெனு மகிமைபுறு
மொருபரம் சிவனதிரு கொற்றப் புயங்களே. யக

நேரிசை வேண்பா.

புயல்வண்ண னென்கண்ணன் பேரற்றுவெண் ணெயூர்
சயல்வண்ணக் கட்கொளி காந்த—செயல்வண்ணம்
ஆராயு மத்தகுதி யல்லேற்கு நின்னையன்றி
யாராயு மத்தனு மாளார். யஉ

அறுநீக்கழி நேடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஆர்கொண்ட சடைமுடியன் வெண்பொடிய னுதற்கண்ண னக்தி வண்ணன்
வர்கொண்ட வுமையிடத்தன் றிருவெண்ணெய் நகரிடத்தனினைத்தா ளேத்திச்
சர்கொண்ட கண்மலையுக் திருநீறும் புனைவதுவே செல்வ மன்றி
நீர்கொண்ட புலியரசும் விண்ணரசுஞ் செல்வமென நிகழ்த்த வென்னே. யஉ

கலிவிருத்தம்.

என்னனை யிருந்துமென தெண்ணமுணர் கில்லாள்
உன்னனைய தோழிய ரொருத்தரிலை நீயே
மின்னனைய வேணியனை வெண்ணெய்நகர் மேவும
மன்னனை வணங்கிமலர் மாலைகொ டளிப்பாய்.

யசு

அறுசீர்க்கழி நேடிலாசிரிய விருத்தம்.

பாயிர மறைகள் போற்றும் பரனடி பணிவோர்க் கன்பன்
சேயிதழ்க் கமலவா வித் திருவெண்ணெ யிறைவ னன்றித்
தாயிலைத் தந்தை யில்லைத் தாட்டுணை யன்றி யேத்த
வாயிலை யெனநெஞ் சில்லை வணங்கமெய் யில்லை மாதோ. டிடு

எண்சீர்க்கழி நேடிலாசிரிய விருத்தம்.

மாதவஞ்செயுங் கோதிலார்தொழுமங்கைபாகனார்க்கங்கைமோகனார்
வேதனும்ப சொப்போதுமே துதி வெண்ணெயம் பதி நன்னுமாபதி
பாதமீது மென் போது குடுவார் பத்தியா யுளம் வைத்து நாடுவார்
பேதமின்றி நின் றோது வாவர் பெத்த ராயினு முத்த ராவரே. டிசு

கட்டளைக் கலித்துறை.

ஆவா கனன்றிரு வெண்ணெய் நல்லூருறை யண்ணலிறை
பூவார் கழலினை போற்றி மதன்கிலை பூட்டி யம்பாங்
கோவா தெய்கின்றன னீவா லையெனி னோர் மடந்தை
ஆவா வென்செய்வளென் னுள்ளன்புறவுரை யாயிழையே. யிள

கலிவிருத்தம்.

ஆய்ந்தபைம் பூணினு யண்ட ராதியர்
வேய்ந்தபூம் பாதனார் வெண்ணெய் நாதனார்
வாய்ந்தன ரிதழ்க்குறி வைத்து ளன்பொடு
தோய்ந்தன ரச்சுகஞ் சொல்லற் பாலதோ. யிஅ

அறுசீர்க்கழி நேடிலாசிரிய விருத்தம்

பால்வண்ணப் பொடியணிந்த பவளவண்ணத் திருவுருவப் பரம நாத
சேல்வண்ணக் கொழுமதனை யெரித்தருளும் வெண்ணெய் நல்லூர்த்தேவசேவ
தூல்வண்ண விடைபுமையா ளிடமிலங்க வுரம்புரிது னுடங்க வெள்ளை
மால்வண்ண விடைபுகந்து தமியேன் மு னமன்வருமுன் வருகு வாயே. யசு

உதுவுமது.

வருவென நிமித்தினு முரைத்தனன்பல் லியுஞ்சொலிற்று வரத்திலே யுன்
புருவமொடு விழியுமிடத் துடிப்புறல்பாசி புனமயிலே புலம்பேலின்று
சுருடமிற்ற னுமையிடத்தன் திருவெண்ணெய் நகரிடத்தன் கருத்தன் யாதம்
பொருவிலத்தன் திருநடத்தன் புனிதனித்த னினதுமுலைப் புணருவானால். ௨௦

கலிவண்ணத்துறை.

புணர்கொங்கை புடைநங்கையிடையன்பு முதிர்கின்ற புலநெஞ்சனு
மணமன்னு மடியுன்னு மறிவொன்றி மகிழ்வெய்த வருமோசாரின்
கணமுன்னு திருவெண்ணெய் நகரின் கணுறைசம்பு கருண லய
பணவல்கு லுமைபங்க நதிகொன்றை யணிதுங்க பரமே சனே. ௨௧

அம்மாலை - மடகீதக்கலித்தாழ்சை.

பரிவொடெமை யாளவெண்ணெய்ப் பதியமர்ந்த பசுபதிக்கு
வரிசிலையத் திரநாணி மானாக் மம்மாலை
வரிசிலையத் திரநாணி மானாக் மாமாயின்
திரிபுரங்க ணைகத் தெரித்த செயலென்றே வம்மாலை
நக்கனது கண்டா னகையாளே வம்மாலை. ௨௨

மடகீதக்கோச்சகக் கலிப்பா.

மானுகந்த திருக்கரனார் வழிகருணைத் திருக்கரனார்
தேனிழியுங் கடுக்கையார் திரைக்கடலின் கடுக்கையார்
மாநகத்த வளம்பதியார் மருவுவெண்ணெய் வளம்பதியார்
கூனமதிச் சடையாரே குறியார் நெஞ் சடையாரே. ௨௩

தேசை வேன்பா.

ஆரணமு மாரணனு மச்சுதனு மெச்சுமிரு
சீரணிந்த பாதா திருவெண்ணெய்—பூரிறைவா
சங்கமமுந் தாதலர்ஜுந் தாரோ யடியேனுழ்ப்
பங்கமமுந் தாதருட்கண் பார். ௨௪

எண்கீர்க்குழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பாடுமா வளிகளே கூடுவாழ் கிளிகளே
பம்புபூஞ் சோலையே செம்பொனார் மாலையே
நீடுகட் செவியெனுந் தோடுடைச் செவியனார்
நீறுசேர் மெய்யனார் வீறுமான் கையனார்
ஏடுவாஞ் சடையனார் கோடுமால் விடையனார்
ரெண்ணருங் கதிதரும் வெண்ணெய்ப்பதியனார்
வாடுமெல் விடையிறக் கூடுமென் முலையிடை
வாதினன் மருவனு ரீதறிந் திருமினே. ௨௫

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

திருமையினு மொருபலனை யெய்தவருள் வெண்ணெய்க்க ரிழைவ னெம்மான்
ஒருமகிட முகந்தவனை யுதைத்தருளும் பரமசிவ னுமையோர் பங்கன்
றிருவடியை வணங்கினரும் வணங்காரு நத்தலுறந் திறத்தி னோரென்
றருமறைசொ லுதலுலக மறிபுமவை யருகர்புத்த ரறியார் யாதோ. ௨௬

கட்டளைக் கலித்துறை.

யாதென் றுரைசெய்கென் றோகாய் திருவெண்ணெய்சன் மென்னைப்
போதென்றுந் தந்தமுத்தென் றும் வன்கொங்கைப் புளகநல்குஞ்
ருதென்று மென்சொற் சுகமென்று மேனிச் சூரர்குலத்தோர்
மாதென்றுஞ் சொல்லி மணந்தார் மறந்ததென் வஞ்சகமே. ௨௭

மேகவிதூது-எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சுகமேழும் விளங்கு தகஞ்சொரியுந் தையயார்முகில் காடொழுகின்றனன்மா
நகமே சிலையாக வணக்கினனை நவரீத புரத்தறை நாயகனைக்
ககவாகனாடு பதாம்புயனை கழலுழர் துமையா ளறியாதெனுளத்
தகரீடுமவத்தை யெவாஞ் சொலிவா கணிமால் தரக்கொடளித்திடுமின். ௨௮

கேரீச்சகக் கலிப்பா.

மின்போ லுதித்து மறை மெய்யினை மெய் யென் றெண்ணும்
என்போ லறிவிலியு மிந் திரைநா தன் கமல
மன்போற்று வெண்ணெய்க்கர் மாதேவ நின்போலும்
அன்போடுவந் தெனையா ளாண்டவனுங் கண்டிலனை. ௨௯

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

கண்டுகண் களிநீர் பெருக நெஞ்சருகிக் கரங்குவித் திணையடிதொழுது
தொண்டிசெய் தடியே னுய்யுகா ஞ்னவோ சுந்தாற்கருளிய சோதி
கொண்டல்கண்படுக்கு மாட மாளிகையுக் கொடிகிரைத் திலகு நீண்மதிலும்
விண்டலமாக்குய் கோபுரங்களுஞ் சூழ் வெண்ணெயம் பதிபுறை சிவனை. ௩௦

கலிச்சீந்த விருத்தம்.

சிவசங்கரா கருணகரா திரிலோசனா பவமோசனா
நவசங்கமுந் வயல்வெண்ணெயூர் நடனம்புரி கிருபாபுரி
அவசந் தருந் துடிமென்மறங் கடர்வன்முகிழ் நகிலம் புகழ்
பவனென் றெனையிகழா துனைப்பரவும் வரந் தரனின் பாம். ௩௧

திரு வெண்ணெய்க்கலம்பகம்.

இரங்கல் கட்டளைக்கலிப்பா.

பரவு தொண்டன்விவாகத்தவிர்த்தவன் பலியெடுத்தவன்பாம்பென்பணிந்தவன்
அரிவையர்க்கிடந் தந்தவனீமலின்றுடினோன்வெண்ணெய்த்தென்னேருதியும்
இரவும் வெம்பகலங் கிருபாபுரி யென்றிரங்குகின் றுண்மக டையலாய்
சாதமாயவர்க்கோ திப்புணர்ப்பவர் தாமிலேனென் செய் கேன்றமியேனரோ.

அறுநீர்க்கழநெடிலாசிரிய வீரத்தம்.

தமிழ்வேதமெனும் பதிநஞ்சாத் தியவா ஞ்ரான் மணந் தடுத்தாட் கொண்டும்
அமிழ்தான மொழிப்பரவை மனைக்கிரவிற் றுது சென்றாய மரர்க்காக
இமிழ்வாரி லிடறுகார்தா யெளியேனைக் காப்பதுனக்கி பேயல்வண்ணிடுன் [வே,
மெழி தேனெண் மலர்ப்பொழில் சூழ்வெண்ணெய் நகரினி தமர்ந்த வுலகவாழ்

கலிவிருத்தம்.

வாழ்வாய்மனமே வருமாத்திராயின்
போழ்தாயினுமன் புறமும் மலமும்
போழ்மாநவரீத புரேச்சுரனைச்
சூழ்வாய் பிறவித்துயர் சிந்திடவே.

௩௪

நீவம் கலித்துறை.

சிந்துகுடைந்துந் செந்தழனின்றுந் திகழாபுள்
அந்தமுமென் காய்கந்தறுகர்ந்து மயர்வீர்காள்
மந்திரவேதந் தந்தருளெந்தை மகதேவன்
பந்தமிகந்தோன் வெண்ணெயடைந்து பணிவிரே.

௩௫

கலிவிருத்தம் கோழநீர்த்.

வீறுமாசிவ தேவனை வெண்பொடி
நீறுபூசிய தேகனை விண்பொரு
நாறுகாநவ ரீதபுரேசனை
கூறுமாநசு நீவிபுநேசமே.

௩௬

சித்து அறுநீர்க்கழநெடில் ஆசிரிய வீரத்தம்.

நேசமிரு மடியவருக் கருள்புரியும் வெண்ணெய் நகர் மிலன் செவ்வான்
நேசுடையன் வங்கமலை வெள்ளிமையாய்ச் சமைத்த சித்தரேம்பரம்
வாசவன்றிறுப்புலகம் பொன்னுலகமாக்கு வித்தோமருந்திலாமற்
காசகன்ற நாகமுயர் மாதங்கமாக்குவங் கூழ்கண்டிலோமே.

௩௭

2273 (8476)

திரு வெண்ணெய்க்கலம்பகம்.

கௌ

நேரிசைவெண்பா.

கண்மணியும் விண்மணியுங் கைப்பொருளைக் காட்டுதல் போல்
ஒன்பொருளை நால்வர்க் குரைத்தவரன்—வெண்ணெய்
வளம்பதியா னம் பகவன் மா தேவ நெண்ணுர்
உளம்பதியா னம் பகமே யோர்ந்து.

நடவு

கட்டளைக் கலித்துறை.

துதியுடையான் திரு வெண்ணெய் புரோசன் றுகிர்ச்சடி. ல
மதியுடையான் கா மாணுடையானிட மாமயில்பேரற்
சதியுடையான் புண ரும்பேர துளத்துஞ் சதியுடையான்
திதியுடையான் கொடி யன்பிரியாச்செய நேர்ந்திலனே.

நடக

நேரிசை ஆசிரியப்பா,

இல்லற வியற்கைத் தொல்லுல கறிய
விளங்கொடி யொருபால் விளங்க வீற்றிருந்துந்
துறவற மிஃதென் றறவர் நன்குணர்
வேகமாய் நின்று மனேக சீவரினுங்
கலந்துங் கலவா திலங்கு செஞ்சுடரே
விண்வளி தீநீர் மண்ணுளொன் றிரண்டு
மூன்று நான் கைந்தாய்த் தோன்றிய பரமே
யாவரு மெமது தேவனென் றுள்ளத்
தமைவுற மூவிரு சமையமும் வகுத்தாங்
கவையிடை விளங்கு நவையறு வரமீர்
தருள்புரி யிறைவ நிருமலச் சொருப
வைந்தொழி வியற்று மந்திரப் பொருளே
இருவினைக் கடலுக் கொருபெரும் புணையே
வாக்கொடு மனமுந் தாக் கருஞ் சிவமே
நீறணி பவருள் ஞறிய வமுதே
யப்பனே யாவு மொப்பிலா மணியே.
வேண்டற் குரிய மாண்டவப் பேரே
யவனவ னதுவென் றுவமையின் முதலே
முதலிடை யீறிர கிதமறைப் பொருளே
யையனே கருணை பெய்யுமா முகிலே
விரும்பிய வளிக்கும் பெருங் கற்பகமே.
மூவா விமலர தேவா திபனே
காண்டற் கரிய தூண்டா விளக்கே

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம்,
சென்னை - 600090.

புண்ணிய பலன் செய் பெண்ணைத் தென்பால்
 வெண்ணெயம் பதியி னண்ணிய பிரானே
 காம மார்ச்சரிய மாமத மோகங்
 குரோத முலோபம் விரோத மிடம்பம்
 நடுநிலை யின்மைக் கொடுமையா தியவாம்
 பொல்லா வியற்கை யெல்லாம் பொதிந்த
 வருவெடுத் துன்றன் றிருவடி மறந்த்
 நாயினுங் கடையனைத் தாயினு மன்பா
 யற்புத நல்கு கிற்புகழ் பாடப்
 பணித்த நின்கருணை யெனிற் கரையின்ற
 லிவ்வண மினுமுன் செவ்வணம் புகழ்ந்தாங்
 கீறிலாப் பருவ மாறிமாறி வருங்
 கண்ணிமைப் போலு மெண்ணரும். பிறவி
 யெடுத்திண்டுழல்வது விடுத்து மாறாத
 நவிலரு மின்பச் சிவ கதிச் செல்வ
 மெளிதிற் பெற வுன்னுளங் கூர்ந்
 தருள் புரிவஃதும் பெரிது நின்கடனே.

சுய

கட்டளைக்கலீத்துறை.

கடனஞ் சருந்தி மழுவேந்தி வானவர் கண்களிக்க
 நடனஞ் சவைபிடஞ் செய்தாண்டருள் வெண்ணெய் நாயகற்குக்
 கடனஞ் சவென்றளித் தன்மனமே மிக்க காதலித்தோர்
 இடனஞ் சலிபுரிந் தைந் தெழுத் துன்னி யிருந்திடினே.

சுக

மடக்கி - அறுசீர்க்கழி நெடில் ஆசிரியவிரந்தம்.

இருக்குழையன் றிருக்குழையன் கண்ணுதற்கோ வெண்ணுதற்கோ வினியன்
 இருத்தனிறை யொருத்தனிறை நீதனவ பேதனவ நீதக் காவில் [மன்னுள்.
 முருக்கிதழுந் திருக்கிதழு நகமுலையுஞ் சகமுலையு மொழியுஞ் சிந்தை
 உருக்கிடையுங் கருக்கிடையு நகையுமுடைத்தகையுமுடைத்தொருகொம்பிற்கே

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விரந்தம்.

ஒருகா லிரதன் வெயிலான் மணிகா லொளி வெண் மதிநெர் முகமர் மயிலே
 இருகா றனரே வினிகா னவர் போற் றிறைவன் கௌரிக் கிடநல் கிய வேர்
 கிருபா புரிநா யகனா ருறையுங் கினர்கோ புரமுங் கொடிமா மதினும்
 திருவாலயமுங் குலமாணிகையுந் திசுழ்வெண் ணெய்நலா ரொரு காவதமே. சுக.

கைக்கிளை - மருட்பா.

காவீ விழியினைக் குங் காத்திரமோ வேர் வரும்பும
பூவடிமண் டோயு மணப் பூவாடுந் - தேவ
கணந்தொழு வெண்ணெய்க் கடவுள்தழி
மணங்கமழ்வே ணிவரையில்
அணங்கல வீண்டுறை யணி திகழணங்கே.

சச

அறுசீர்க்கழ் நெடில் ஆசிரிய விருத்தம்.

கேழ்கினர் தாமரை யோறு பிறைஞ்சு மகேசனை வெண்ணெய் நகர்
வாழ்கிரு பாபுரி நாதனை வேண்டு வரந் தரு வள்ளலை நீ
தாழ் கிலை மூவர் சொ லாய் கிலை யன்பு தழைந்திலை நெக்குருகிச்
சூழ் கிலை நீர் விழி சோர் கிலை தேடிலை துணையினி யார் மனமே. சிறு

சம்பிரதம்-பன்னிரு சீர்க்கழ்நெடில் ஆசிரிய விருத்தம்.

மேதனி யெலா மொரு விரற்றலை நிறுத்துவன்
விண்ணையிமை யான் மறைப்பன்
விரிகடற் புனலெலா மங்கையிற் கொள்ளுவன்
வெங்கதிரை நளிர் செய்துவன்
மாதிரக் கயமெட்டும் வீறிடப் பிளிறுவேன்
மலையையணு வினி லடைப்பன்
மாநதி துண் மணலெலா மெண்ணியள விடுவன்
மதிக்கரிய வித்தைநிலை யோ
ஆதிநடு வந்தமில் லாளிறைவ னறிவினுக்
கறிவான பரமசிவனார்
அணியிஞ்சி சூழ்வெண்ணெய் நல்லு ரருட்டுறையு
ளத்தனச் சுதன் முளரியோன்
தீதில் விண்ணவராதி யாவரையு மாட்கொண்டு
திருவருள் புரிந் தளித்த
திகழ் பூதி யக் கமணி யில்லாத கடவுளைத்
தேடுமஃதொன் றருமையே.

சச

கட்டளைக் கலித்துறை.

அருமருந் தன்ன வொரு பெண் ணுனைக் கண்டவன்று முதல்
தருமருந் தியாவையுந் தந்துந் தெளிந்திலன் சார்ந்திடுத்
மருமருந் தாரமுதும் வெறுப்பாயின மற்றவனை
வருமருந் தல்ல தினிவேறிலை வெண்ணெய் வாழ்பாரனை.

சச

நேரிசை வெண்பா.

பரமன் திருவெண்ணெய்ப் பண்ணவ னால் வேதப்
பிரமன் சிரமறுத்த பெம்மான்—மருமலர் ன்ற
பூட்டியஞ் செய் தான் மெய்ப் பொடி படுத்தான் மன்று ளொழில்
நாட்டியஞ் செய் தான் பதமே நம்பு. சஅ

கட்டளைக்கல்ப்பா - இடைச்சியார்.

நம்பனும்பர் பிரான் கழ லார்கழ னம்பினோர் கரு னுங் கிரு பாபுரி
வம்புலாம்பொழில் வெண்ணெய் நல்லூரான் வரையினிற் றயிரோ ஒ. தயிரொனு
மம்பொனே யிடை யின்றி யிடைச்சி நீ யான தன்மையு மார்பிடைத் தாங்கிய
கொம்மை நேரிரு பாற் குடத் தின்விலை கூறிலாததுங் கூறின் வியப்பதே. சக

அறுசீர்க்கழி நெடில் ஆசிரிய விருந்தம்.

வியனுறு நல் லற மறியா ரிற்புகுந் தாங் கயனோக்கி வேலைநோக்கி
நயனுறு நன் மொழி யுரைப்ப சிற்பாடி யுந் தகுமோ நாயினேற்குக்
கயனாயன் வுமைக்கமுதே கருணைப்பூத் திடு தருவே கமலபீடத்
தயனெடிய மால்பரவும் வெண்ணெய் நல்லூராரூட்டுறை வாழாதிதேவே.

மடகீத - கட்டளை மண்டலக் கல்ப்பா.

ஆதிதேவன் கொள் போன கங் காளமே யணிந்ததுந் தஞ்சை போனகங் காளமே.
பாதிகாத்திரம் வின்னக நாரியே பைம்பொன் மாமலை வின்னக நாரியே.
கோதிலாரண மோ திய கங்கையே கோடூரத்தலை மோதிய கங்கையே.
மாதார்புர மாநவ நீதமே மணந்த விர்த்தது மாநவ நீதமே. ருச

மதங்க - அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருந்தம்.

நவமணிக ளிலகு மெழி னகிலயிசை வீணையினை நயமுறவணைத் தொளிர்கொடிப்
பவனவிரல்வருடவுளவவயவமொமெழுதுப துமையெனவெண்ணெய் நகர்வாழ்
சிவன இணை யடியினிசை துதிசெயு மதங்கியொரு திருகடன மதுபுரிவளேல்
நவவிரத வகையறிது நவவிரத பலனினிது நமையடைத வென் கொ றுணர்வே.

நேரிசைவெண்பா.

வேண்டிய வெலாம் பெறலா மெய்குமுமுன் னெஞ்சே
காண்டற் கரிய செழுங் கற்பகமாம்—ஆண்டவனைத்
துங்கபிணை கத்தானைத் தூயவெண்ணெ யூருமைபால்
தங்கபிணை கத்தானைச் சார். ருஉ

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருந்தம்.

சாற்று வார் வினை மாற்று வாரெனுந் தன்மை தேர்த்தன நன்மை யாகமுன்
ஆற்று மாமண மாற்றி நம்பியை யடிமை கொண்டதாற் படியில் யாவரும்
போற்று வெண்டிரு நீற்றுமேனியர் புனிதர் வெண்ணெயி வினி தமர்ந்தவர்
கூற்று நெஞ் சகச் சீற்ற முற்றடி கொண்டி தைத்தருள் பண்டை நாடே. ருச

இவை முப்பத்தைந்தாம் வஞ்சி அடிகள்
வஞ்சிப்பா.

தரு வளர் பொழில் விரி மலரிழி
பிழிநிறைந் தணை வழிதரும் பணை
முள் ளரை மரைக் கள்ளமிழ் மல
ரிடை யோதி மம் பெடை போர்த் திய
திகழ் மென் சிறை யக லாது கண்
டுயி லக் கடை சியர் கண் டுதங்
கண் வர்க் கினி துண ரச் சொலு
நய மென் சொலா லய னின் னுள
முளி கோ டரந் தனி ரீன் றிடச
செந் நெல் ளுள் பன் னன் மணி
வெள் வளைதரு மொள் ளொளி மணி
யிர விருள் கெட விரி கதிர் தர
மன் னுங் கொழுங் கன் னல் வெடித்
தெழு வான் மணி மழை சீன் றிடக்
கரு முகில் பொழி தரு மணி மலர்
நிலக் கண் பலப் பலப் புண் செய
வா னைச் செழும் பா னைத் துயின்
றடர் பூ மலர்த் தட மே வர
கொடி நாட் டிய கடி மா ளிகைத்
திகழ் பன் மணி பகல் செய் திட
இர வல ருண வரு கென வறை
முர செழு கடற் றிரை யொலி தர
மன விய மழைக் கண் வொலி தர
மே லோர் பல னூ லாய் வுறத்
தகை வே தியர் மக மே செய்யும்
புகை னின் னுறை முகி லென் னுமார்
சூயில் பா டவண் மயி லா டவொண்
கினி மென் சொலா ரொளி செய் நிலா
முன் றின் கணை நின் னைந் தரு
மலர் கொய் தொறு மில சூம் பணி
சுமை யென் றிட விமை யோ ருல
கென் னும் பக லென் னுரை செய
விளங் கிய பல வளந் தரு திரு

வெண்ணெயம் பதி யண் ணாட்டினை

அன் புறப் பணிந் தின் புற நினைந்

துள்ளமே.

[இது தனிச்சொல்]

அலை வற நிற்கினுல்கினை[இது நேரிசை ஆசிரிய சரிதகம்]

டோறு முழன் றிடுமிப் பிறவி நோ யறுமே. ௫௫

மறம் - பதினாந்து சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அறவர் சிந்தனைசெய் வெண்ணெயம் பதி யனாதி மங்கையுமை பாநியான்
அரி மலர்க் கண்டி மிசை விளங்கு மிறை யன்பு கொண்டபழ வடிமையா
மறவ ரென் றறிகி லாது பெண்கொளவு மன்ன வன்றிறு முகங்கொடே
வந்த தூ தமுன மரச ரெங்கள் குல மகளிர் மீதுவிழை வுற்றவந்
திற கிழந்த புற வையை நிகர்த்து நக ரிற்புகுந்த முத லித்துணை
யின் டடைந்ததிலர் திருமுகத்து நிகி யில கிடத் தடவி யின்றறுந்
திற மறிந்து மினி யவருடன் பொருத நிறம தன்மென விடுத்தனந்
செய்தி யெங்கிலாரு ருணரு முன்விடை தெரித்தி டக் கடிது சென்மினே, ௫௬

கட்டளைக் கலித்துறை.

செல்லார் பொழில் வெண்ணெய் நல்லூ ருறையுஞ் சிவன் புகழைச்
சொல்லார் பிறவி யென் றீடுமன்பு தொடர்ந் தவுளன்
கில்லா நினைந்து முக நோக்கிக் கண்பனி ரீருகுத்துச்
செல்லா கின்றானின் றுறைவான் வருந்தலென் சேயிழையே. ௫௭

தழை - கட்டளைக்கலித்துறை.

இழையாட் கிடந்தந்த வெண்ணெய் புரேச னெழில் வரையில்
தழையான் மதகரி யெய்தே னென வுரை தந் திவணின்
றழையாத சம்பந்தி போற்றியக் குற்றன னாறிதி
குழையாவ னெஞ்ச ருயிர் விழி யம்பிற் கொளுமனமே. ௫௮

பன்னிரு சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அன்னமுறங்கும் வயல் வெண்ணெய் மார்ந்த கிருபா புரி நாத
னடியார்க் கெனிய னுயிர்க் குயிரா மண்ணல் பெருமா னனுகா
வன்ன மூலையீர் நீர் தெளிக்கு மணங்கால் பனிநீர் குளிராது [னேல்
மதவேட் கணையு மோயாது மலயா நிலமுந் தண்ணளியா
தின்னன் மதி தண் கதிர் தூவா திரைக்குங் கடலு மன்றிலுமா
விளங்கேக கிலமும் வாயடங்கா திவ்வூறையு மலரொழியாத்
துன்னு மிரவும் கிடயாது தூய்த்தண் மலர்ப்பாய் சகியாது [நூ
கொடிமென் றுகினு நிலையாது துளிபெய் விழியு முறங்காவே

பண் - பதினாறு சீர்க்கழநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

வேலை சூழி மேதினிக் கண் மேவு வீடு தோறுமே.

வீணை கொண்டு பாடி நின்றும் விடர்த மேடு முளரியை

வேலை வென்ற மக ளிரைப் புணர்த்து முள்ள காலமும்

வீணிலே கழித்த தன்றி மிகுகழித் திலாயிது

வேலை சீசீ பாண கேட்டி வேதன் மாத வன் றொழும்

வெண்ணெய் செனய்தி னோர்க்கு வேண்டு செல்வ நல்கி யெவ்

வேலை புங் களிக் கு மின்ப வீடு நல்கு மெம்பிரான்

வீறு பாடி யளவில் செல்வம் விரைவி னெய்தி வாழ்கவே, சுய

வண்டு - கட்டளைக் கலித்துறை.

வாமுங் கதியருள் வெண்ணெய் நல் லூரிறை வன் வரையில்

யாமும் பொருமொழி மெல்லிடை கொங்கை யிருஞ் சுமையால்

வீழும்படி துவள் கின்றன துங்களை வீண்பழியே.

சூழும் சூழல்விட் டகலுமின் வண்டொரு தும்பிகளே.

சுக

கட்டளை மண்டலக்கலப்பா.

தும்பி மாவூரி யோன் றிரி யம்பகன்

றாயமால் வெள்ளி யங் கிரி யம்பகன்

நம்பன் வெண்ணெய் புரோச்சுர நாட்டிடை

நவிலுவாள் விர 'கச்சுர நாட்டிடை

கும்பமாலிபக் கோடு பயோதரங்

கூந்தனின் கடற் கோடு பயோதரம்

அம்புவாள் விழி வாம மரம்பையே

யாய்ந்து கோக்குறின் வாம மரம்பையே.

சுஉ

தறம் - அறுசீர்க்கழநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அரம் பொருத வேல்வீழியா யவனியெலாங் குறம்பாடி யணைந்தே னீண்டுன்

காந் திகழி ரேகை புனக் கருத்து மறிந்தியம் புலனோர் கலைநல் காய் பொற்

சரந் திகழுங்கொங்கை முகக்குறி நோக்கின் வெண்ணெய் நல்லூர்தனில் வாழ்

வரந் தருசிரோ மணியை யின்று முனி வரும் வியப்ப மணந்துயவாயே. [தேவை

கட்டளைக்கலித்துறை.

மணந் தான் றிரு வெண்ணெய் மாநகரீ சன் வரையினிலென்

குணந் தான் றெளிந் திலன் போலே யருகிற குழைந்து நின்னோர்

கணந் தான் விடையரு ளென்றிரந் தான் கலவி கற்ப தற்குத்

தணந் தான் மகிழ் பவளார் கே ளெழினந் தனவளமே.

சுச

இரங்கிலமடக்கு - பன்னிருசீர்க்கழி நெடில் ஆசிரிய விருத்தம்,

வனவர் ராழி யொளி வளையே
மணி கூராழி யொளி வளையே
வளியால் விலகு மணிக் கலமே
மறந்த விலகு மணிக்கலமே

இன்னார் புளிவ மேசுறவே
இசலன் புளின மேசுறவே
இரங்கு மாவிக் குருகீரே
இரங் குமாவிக் குரு கீரே

கனமார் காமன் வண்டினமே
கனலே காமன் வண்டினமே
கரைத்துத் தடக்கண் பொருமலையே
காணர் தடக்கண் பொருமலையே

மினலா லலர் கண் டற் போதே
மிகுந் துன் பலர் கண் டற் போதே
வெண்ணெய் புரியார் மாலையே
மேவன்பு புரியார் மாலையே.

சுரு

நேர்கை வேண்பா.

மாலறியாத தன்மைவினன் மாலெனவும் பேர்பெற்றான்
ஆழமுண்ட வெண்ணெ யருட்டுறையான்—சீலமிகு
தீர்த் தருளு மான் பாகன் நேர்த்த வடி யார் வினையைத்
தீர்த்தருளு மான்பாகன் சீர்.

சுரு

களி - பதினாறு சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சீருறுந் திரு வெண்ணெ யம்பதி தேவ தேவ னுமாபதி
செய்ய மாமறை தேடு சேவடி சிந்தைசெய் திடு களியர் யாம்
வரவைவரவ பூசை செய்து மகிழ்த்து மாமது வுண்பரேல்
மன்னுமெண்வகை சித்தி கைவச மாகு மாதலின் புத்தர் கான்
தாருறும் புய மன்னர் வேண்டிய தன்மை மிக்கது மெளலியே
தரணி மேலுயர் விண்ணி னுஞ் சுரர் தாம் விருப்புறல் சாறுவே
வாரி குழல்க் தனக்கதி வள மளிப்பது மாரியே
மாந்தர் யாவரும் வைகலுங் கொள வாஞ்சை யுற்றது சாலியே. சுள

எண் சீர்க்கழி நெடி லாசிரிய விருத்தம்.

சாலி மணி சொரி வயல் சூழ் வெண்ணெய் நல்லூர்ச்
சம்பு சதா சிவனசலத் தையல்பாகன்
சூலி மணி கண்டனடி யகத் திருத்தித்
துணைமலர்க்கை மேற்குவித்துத் துதித்துப் போற்றி
ஆலி மணி விழியுருத்தைத் தெழித்தை யுன்ன
தரிய சிவகதி பெறுக வாத ரித்துப்
போலி மணி யனைய பிற தெய்வம் பேணற்
புணரி நீர்திடக் கையிலான் புகுது நெறியே. ௬௮

மடகீத - கொச்சகக் கலிப்பா.

எடவிழ் பூஞ் சோலை வெண்ணெய் யீச்சுமனே நிற்கண்ட
நாடொடங்கி வேள்விடங்கி நாங்கணையா னுங்கணைய
வாடுகின்றான் மெல்வனிதை மாநர் முனென் சொல் வனிதை
ஆடாவ மணிபரமே யருள்புரிவ தன்பரமே. ௬௯

கலித்துறை.

பரவுந் தொழிலும் பசியும் பிணியும் பலவெய்தி
இரவும் பகலும் துயர்கொண்டுமூல் வீ ரிவை தீர்வீர்
சாரும் புலம் வென் றவருந் தினமும் தொழுவெண்ணெய்
புரமன்னிய நம் பரமன் சரணம் புகழ்வீரே. ௭௦

துயில் விதோது-அறுசீர்க்கழி நெடி லாசிரிய விருத்தம்.

வீரமழு வாலிநவ நீதபுர நாதனதி வேணியிறை யாகி பகவன்
ஆமுலை மேவநக மூலடை யாளமு மளித்தெனை மறந்த தெனமோ
காருலவு சோலையிடை மேவுருயிலே யெனது காதறனை யோதியிகல் செய்
மாரனுள நாணவெழு வர சிலணி மலை தனை வாங்கி வரு பாரமுனதே. ௭௧

கட்டளைக் கலித்துறை.

தேங்கா விடைமுகில் சூழ் வெண்ணெய் யீசன் நிகழுமையோர்
பாங்கா விடைவரு வான்வரை யானிரு பாரமுலைத்
தாங்காவிடை துடங் கக் கொடி போலும் தழுவியுளர்
தூங்காவிடை தந்த குழ்ச்சிபி னெஞ்சந் துடிக்கின்றதே. ௭௨

எழிசீர்க்கழி நெடி லாசிரிய விருத்தம்.

துடி கொண்ட செங்கை யான் வெண்ணெய் வாசன்
றுகமர் வரைக் கணவர் பூங்

கடிகொண்ட மேகம் பிறைகூம்பு நிலம்
கவினும்பல் கோவை மதியம்
தொடிகொண்ட வீணை முடியின்னல் வாழை
சுடர்கின்ற பொற்கொடி யெனுள்
குடிகொண்ட தாங்கே யுறைகின்ற காட்சி
குறியிந்தர சால மெனவே.

௭௩.

கார்காலம் - எண்ணீர்க்கழி நேடிலாசிரிய விருத்தம்.

இந்திரவீற் காட்டியறைத் தாலாலம்போ
லெங்குமிருண் டெப்பணியு மேங்கிவாடச்
சந்தமுறு குயிலொடுங்க மிகவிடி த்துத்
தாரைபொழி கார்காலஞ் சார்த்துந் தோகாய்
நந்துமணி யிலகுவயல் வெண்ணெய் நல்லூர்
நாயகனென்மனங்கவர் மணுளன்சீவர்
தந்தகைமையாவு முணர்ந்தருளுந்தேவன்
றற்பரனெப்பொருட்கு மிறைசார்ந்திலானே. (௭௪)

பண்.பந்நிஞ்சீர்க்கழிநேடி. லாசிரிய விருத்தம்.

தீலநெய்போற் சராசரஞ் செறித்த வெண்ணெய் நாயகர்
சிட்டியாதி கிர்த்தியஞ்செய் தேவநென்ற தேவர்கட்
பலனயந்தோர் பெண்புணர்த்த பாணவீது மதிக்கோலோ
பண்ணியைந்த நாயன்மார் பணித்தபாட லன்புடன்
பலவுய்யாழி லேற்றிநன்கு பாடுநீல கண்டயாழ்ப்
பாணரீச ரிடமடைந்த பரிசுகேட்டி லாய்கொலோ
சொலியவத் தொழிற்கடத்தி நீயுய்யாழின் முக்கணுர்த்
துதிசெய்பாட லினி துபாடி தொலைவில்செல்வ யடைதியால்.

பன்னிரு கீர்க்கழி நேடி. லாசிரிய விருத்தம்.

மடையாய்த் தவமுமொண் சங்க
மணியைக் கருவென் றனப்பேடை
வளவெண் சிறகா லடைகாக்கும்
வயல்கூழ் வெண்ணெய் மாபுரனே
சடைமா மகுடப் பெருமானே
தண்ணல் கருணை கூர்பரனே

சமயங் கடந்த தனிப்பொருளே
சகல வுயிர்க்கு மொருமுதலே
நடையா சாரங் கடந்துமக
னடத்தி னறிவுவரப் பணித்தி
நல்ல நெறியிற் செலுத்துவது
நல்குந் தந்தைக் கடனன்றோ
கடையேன் செய்த தீவினைக்குக்
காட்டி யதுபோ தும்போதும்
கடுந்துன் பகற்றி யின்பருளிக்
கழற்கா னிழந்தீழ்ப பொருத்தாயே.

6௯

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

தாயளித்தவப்பவர்க்கந் தனைக்குழவி யளிக்கமகிழ்தாயைப்போலும்
நீயளித்த சுருதிமுதற் கலைகனிநா னினைப்புகழ நீயுவத்தல் [திமைக்
தூயவன்ப தன்றிமற்றொன் னுளதோவெம் பெருமானே தொழுட்பர்
காயவெண்ணெய் நல்லூரில்வீற்றிருக்குந்தனிமுதலேகலைவாழ்வே.

ஊசல்-ஊண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

கயிலைமலை மேருமலை தூண்களாகக்
ககனமுக டேற்றியவுத் திரமதாசு
வெயிலுமிழ்சூட் டரவாசன் வடமதாசு
விண்மணிபீ டிகையாக வீற்றிருந்தே
மயிலினைய வுமையவளோ டாடிருசல்
வானவர் பூமழைபொழிய வாடிருசல்
செயிரறு விஞ்சையர்பாட வாடிருசல்
திருவெண்ணெய் புரவாச வாடிருசல்.

௭௮

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஊசல்வடஞ்சஞ்சலைகண் ணிமையலையூர் சுகடமெனவுடல்கடோறும்
ஆசுவெய் தியுமிண்டு மளவில் பல பொழுதெனியே னலைநின்றன்
ஏசிலருட்கழுகோவென் வினையிருணின்னருளிர்வியெழிற்செவ்ாதோ
வாசவனாணன் பரவும்வெண்ணெய் நல்லூரூட்டிவைவாழ்முடிவோனே.

கலித்துறை.

வலமுற்றமயில்காண்மென் மொழியுற்ற கினிகாளொண்மணிகந்தான்
நலமுற்ற வுமைபாக நெழில்வெண்ணெயிறைவெற்பினசைநஞ்சுஞ்
சலமுற்று வெண்ணெய் விழிசுந் துசல மேயந்துகி
சலமுற்ற வழியேகு மெனுமென்கண் மறவேனுந் தனிநேசமே. அய

கட்டளைக் கலித்துறை.

நேசத் துணைவனை வெண்ணெய் நல்லுரனை நித்தியனைப்
பாசத் துணையுமெற் சேர்த்தியெ னின்மிகப் பாடுபட்டாய்
விசத் துணையித ழிற்பற் குறிபட மெய்நகலங்க
வாசத் துணைமுலை பொண்கு ருகிருற மான்விழியே. அக

கட்டளைக்கலிப்பா.

மாண யோர்க்கா மேந்திய நாயகன்
மாட மார்வெண்ணெய் மாநகர் வள்ளல்செவ்
வாண நேர்வடி வன்புய மீதணி
மாலை தந்தனன் மன்மத நீயினி
மீனை வில்வளித் தேர்வடக் கேவிடு
மென்று தின்கழை யுச்சியிற் பூழுடி
தேனை லொத்த மொழிச்சியர்க் கேவல்செய்
செல்கி லாதுன்றன் சேவகத் திண்மையே. அஉ

நேசை வெண்பா.

திண்ணக் கதிபெறலாந் தேர்கிலையோ நன்னெஞ்சே
விண்ணம் புவிபோற்று வெண்ணெயுறை—யண்ணல்
கருத்தொண் டருவினையைக் காயும்பரமன்
திருத்தொண் டருக்கேவல் செய். அங

தழை - கட்டளைக்கலித்துறை.

செய்த்தழை பாக்கழை முத்திலும் வெண்ணெய்ச் சிவன்வரையில்
கைத்தழை யான்மத யானையெய்தேனெனுங் காரணத்தான்
பொய்த்தழை யாரின் றனன் மயிலே மதன் பூங்கணையால்
எய்த்தழை யாமுனமித்தழை கிற்கின்ப மீந்ததுவே. அச

மதந்த. அறுசீர்க்கழி நேடிலாசிரிய விருத்தம்.

ததம்பி மதுவார் மலர்பொழில் சூழ் தரு வெண் ணெயில்வாழ் பான்வனரில்
மதங்கி யிடைபை வருத்திமணி வடங்க ளொதுக்கி வார்த்திழித்துப்
பிதுங்கி யெழுந்த தடமுலைமேற் பிறழ்பா ழிசையும் பார்த்துணரா
தொதுங்கி மறையீர் மறையீரே னுயிரென்படுமோ மறையீரே. அரு

இளவேனிற்காலம் - வேற்றேலி வேண்டுறை.

சரமலர் மணம்பரப்ப விருஞ் சிறைவண் டிசைபாட விளங்கால் வீச
வீரமத னினிதிருந்தே யரசாட்சி செலுத்துமிள வேனிற்காலம்
நேருமுன் னெய்துவ னென நிகழ்த்திய
வாரமார் வெண்ணெயார் வந்திலாரரோ. அசு

முதுவேனிற்காலம் - கலித்துறை.

வந்தினை கொண்டருள் வெண்ணெ யருட்டுறை மாதேவர்
சந்த முறம்புய மந்தரமுழ்கு தனந்தேமல்
முந்தா வம்பல் விளேந்திட வந்தது முதுவேனில்
இந்திள வெண்ணுத லீரவருக்கி தியம்பிரோ. அசு

கார்க்காலம் - அறுசீர்க்கழி நேடிலாசிரிய விருத்தம்

இயமணிநல் கவாந்து வளி கெட்டுயிர்த்துக் குமுறியிடித் தெழுந்தகோபம்
பயமளிக்கும் கார் கால மெம்பிறைவன் வெண்ணெய்வளம் பதிவாழ்சன்
நயனகுத லோன் வரையிற் படராதோ புன்னகு நறுமென்புவே
கயமலரு மம்புயமே யளியினமே யோதிமமே கடிசெய்காவே. அசு

இருபனிக்காலம் - எண்சீர்க்கழி நேடிலாசிரிய விருத்தம்.

கடிமலர்ப் பொழிலிடைக் கலவியுற் றிடுமுனங்.

கணமுநிற் பிரிவுறக் கனவுமுற் றிடனெனச்
சடிலர்மிக் கருளுடைத் தகையர்வெண் ணெயிலுறை
தருதுதற் கண்ணெழிற் சரணமுன் னுகிலர்போல்
படியினிற் பொருள்பெறப் படர்கருத் தினரிலாப்
பருவமென் றொரு சரற் பருவமுட் பகையுரு
இடியொடுந் தன வகன் றிடு முனெற் கருதி நீ
யிடர்செயப் படுதியோ விரும்பனிக் காலமே. அசு

கொத்தத்தி கலிப்படி.

புனிமலர்ப்பூங் குழனல்லைய் பைங்கழைநில வேட்கணையால்
தனியிருந்து நினைநினைந்து தழன்மெழுகா தினனென்றே
முனிஊர்தொழு திருவெண்ணெய்முதல்வனெம்மட மாளுடையோன்
புனிதனதிமதி யணிந்த புரிசடிவண் வரப்புகலாய். கூடி

ஊதித்துறை.

புகழுறு வெண்ணெய்
நகருறை யண்ணல்
திசுழ்பத மெண்ணி
யிகபா நண்ணீர். கூடி

வஞ்சி விருத்தம்.

நண்ணு வார்வினை ஸதயவே
வெண்ணெய் மாநகர் மேலிய
பண்ண வன்றயை பண்ணலாம்
எண்ணின் வேறிலே யீசனே. கூடி

கலி விருத்தம்.

ஈசன் வெண்ணெய்மா வாச னொப்பறு
தேச னெம்பிரான் வாச மென்பதம்
நேச மாய்நினைந் தேச மென்கையின்
பாச நும்கை வீச லோவுவீர். கூடி

அறுசீர்க்கழி நெடிலாகிய விருத்தம்.

வீரமுடி நின்சுணையு ணீலமல ரம்புவிழி
வென்றதென நின்றெதிர்ப்புகு
போரது வினைக்கவரு மரவறி யாயரவ
பூணனினை நீறுபுரிவேரன்
நீரணி கடாமகுட னூரியொரு பாகனவ
நீதபுர நாதனிறைவன்
காரணி மிடற்றனுயர் தேவர்தொழு பாதனதி
காரன்வரு கால மிதுவே. கூடி

கலியநீதம்.

காலனை யுதைத்தவன் காமற் காய்ந்தவன்
மேலவர் தொழுதிரு வெண்ணெய் நாயகன்
ஆவமுண் மீட்பருக் காவி நல்கினேன்
சாலநன் கருளுவன் றளர னெஞ்சமே.

கூரு

கட்டளை கலித்துறை

நெஞ்சங் கரைந்து நினையாத் தமிழனை நின்னிருகாற்
கஞ்சங்கருது மடியார் குழாத்துட் கலத்திடினென்
அஞ்சங்குமூல வலையகடனந்தை யகற் றிலையால்
நஞ்சங்கலந்த மிடற்றேய் திருவெண்ணெய் நாயகனே.

கூசு

வேறிவிலக்து - அறுசீர்க்கழநேடில் ஆசிரிய விநீதம்.

நாயகனை வெண்ணெய்க்க ரமர்ந்த சிவ பெருமானே நாரிகொங்கைத்
தோயகனை மதியிதழி தோயமணி வேணியனைத் தொழுதுபஞ்ச
சாயகனையினியொருகால் விழித்தெரிக்கப் புகலாது தளர்த்துநாளுந்
தாயகனைந்தென்னெவெறி கொண்டதென்று வெறியறுக்குந் தன்மையென்னே.

நேரிசை வேண்பா.

தன்னே நிலான் முனமுன் றன்றியுதைத்த பிரான்
மின்னேர் சடாமகுடன் வெண்ணெயிறை—என்றோர்
உயிர்துணைபு மந்தாங்கத் துள்ளவனுந் திரைய்
செயிர்த்துணைபு மந்தகனே செல்.

கூஅ

கட்டளைக் கலித்துறை.

செல்லங் கசன்றனை நீறுகண்டோன் வெண்ணெய்த் தேவாபிரான்
வில்லங் கடுக்கையணியேணினாதன் வியன்வரையோய்
நல்லங்க மாறுடை நால்வேதமுங்கற்று நண்ணுவையெல்
வல்லங்கம் பெண்ணுரு வாம் வித்தையுங்கற்று வந்தருளே.

கூகூ

கலித்துறை.

வந்தித்து நின்றங்க முருகச் சரீரத்து மயிர்குச்சிட
நந்திச் சிருங்கத்தி னிஷடயாக நோக்கிக்க ணிதி நீர்தாச்
சிந்திக்கும் வாணோர்கண் முதலாய் யாவர்க்குஞ் சிவமென்னுமோர்
புத்திக் கியைத்தகுதி தரும் வெண்ணெய் நகர்நாதர்பொன்னடிகளே.

இவை இரண்டும் தனி பாடல்கள்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பணிசமங்கும் புடவிமுத லுலகனைத்தும் படர்ந்தியங்கும் பலபேதத்துக்
கணிதமிடற் கரியவுயிர் தொழக்கலந்தா யவையு ளொன்றே கடையன்வெய்யப்
பிணிமயிலை யருந்தவினைக் கடலழுந்திப் படுத்துயரம் பேசலென்னே
அணிதிசமு முமைபாகா வெண்ணெய் நல்லு ரருட்டுறைவா முருட்கணுனே. ௩௨

[நேசிகை வெண்பா வினுவத்தாம்.]

மாறிருடி புண்ட தெவன் மைதுலியை நீக்கியதென்
கூறுமுத லெழுத் தென் கோறுதலோ—னீறணியுந்
தேவெண்ணெய் மா நபல சிவருறை வோன் கேர்வென்
காவெண்ணெய் மாந கரம்.

௩௨

திரு வெண்ணெய்க் கலம்பகம்

சம்பூரணம்.

VL கவ. 13.

29 11
5476

பாடல் எழுதிப் பாய
— ௩. உ. வே. சாமிநாதையர்
நீல நிலையம்.
சென்னை - 600090.

